

[Waldorff]

Det, der står tilbage, er, at man overtræder den EF-lovgivning, som man selv påberåber sig som hele undskyldningen for nu at forlænge miljøstøtteleven i et antal år.

Det andet punkt, jeg skal tage op, er landbruget endnu en gang. Synd nok, det går altid ud over landbruget. Der står på side 4 i EF-skrivelsen:

»Disse retningslinjer vedrørende statsstøtte til miljøbeskyttelse anvendes ikke på investeringer foretaget i forbindelse med produktion på landbrugsejendomme.«

På trods af denne EF-skrivelse, denne aftale, er det altså lykkedes Axelborg at få maset landbrugets traditionelle kvota på miljøområdet ind også i den nye miljøstøttelev.

Jeg vil gerne anerkende, at vi i nogle af svarene til miljøudvalget har fået en vis opstramning, så vi undgår nogle af de helt vilde skævere, som miljøministeren havde fået anbragt i bemærkningerne til lovforslaget, og som jeg omtalte ved førstebehandlingen. De svar, vi har fået, betyder, så vidt jeg kan se, en opstramning, og det har vi kvitteret for ved at få svarene på nogle af spørgsmålene optrykt som bilag til betænkningen.

Det, der står tilbage, er imidlertid, at regeringen stadig væk har stillet landbruget støtte til f. eks. ensilageanlæg i udsigt, på trods af – det har vi også fået at vide i et svar – at miljøkreditrådet ikke i hele det sidste år har givet støtte til ensilageanlæg, med den begrundelse, at disse anlæg er fuldt rentable i sig selv. Det var den første begrundelse. Den anden begrundelse var, at de allerede var påkrævet efter tidligere lov. De kunne altså ikke engang skydes ind under miljøbeskyttelsesloven. De var allerede påbudte efter vandlovsloven.

Et andet spørgsmål, som vi har rejst, er: hvad er egentlig virkningen på retssystemet på miljøområdet af, at man laver sådan noget? Det har miljøministeren enten glemt at svare på eller ikke ønsket at svare på – hvad ved jeg? I hvert tilfælde har vi ikke fået noget svar på: hvad vil egentlig konsekvensen være for domstolene, for anklagemyndigheden, når man kommer stikkende én gang til fra miljøstyrelsen eller fra kommunerne og siger, at der er sket en overtrædelse af miljøloven her? Vi har en skrivelse fra rigsadvokaten, som siger, at vi skal have en strengere bodepraksis på området. Men alle vil selvfølgelig sige: ja men de her ting er i realiteten

legaliseret ved, at regeringen har lavet en lov, som siger, at uanset at der er sket en overtrædelse af miljøloven – og ikke bare af miljøbeskyttelsesloven, men også af ældre lovgivning, sundhedsvedtægter osv., altså tilbage til nittenhundredeoggrønne hvidkål – så kan man alligevel få offentlig støtte til at udbedre de miljøskeer, som man går og laver. Den logiske konsekvens for dommerne og vel også for anklagemyndigheden vil være, at så kan man da ikke tage det alvorligt at ville komme ud og idømme en landmand 10.000 kr. i bøde, fordi han har læsset roeaffald af midt på en mark og sådan noget. Selvfølgelig kan man ikke det.

En ting til, som også lige fortjener at blive nævnt, er Glud & Marstrand-sagen. Den viser, at der godt kan være en fortjeneste ved omlokalisering, hvis man f. eks. som Glud & Marstrand laver en renvasket spekulationsforretning, hvor man tjener 9,4 mill. kr. ved at sælge grunden til hr. Preben Steen Nielsens boligselskab – bl. a. på grund af, at man samtidig kan få jokket nogle dispensationer igennem, dagen før VS-borgmesteren træder til, og sådan noget, så man kan bruge grunden til et helt andet formål end det, den egentlig er beregnet til. Igennem sådanne rene spekulationsmetoder sikrer Glud & Marstrand sig en meget høj pris for grunden. Det har bare ikke nogen betydning ved beregning af støttegrundlaget. Den slags ting går udenom. Den slags spekulationsgevinster har altså ingen betydning for, at miljøstyrelsen bagefter sidder og betaler Glud & Marstrand 279.300 kr. for en skorsten, som aldrig er blevet opført.

Jeg har et par spørgsmål til miljøministeren om beregningen af støttegrundlaget. Miljøministeren har oplyst over for udvalget, at når man ved opgørelse af støttegrundlaget foretager fradrag for de omkostningsbesparelser, som virksomhederne i reglen har i forbindelse med miljøinvesteringer, så benytter man i miljøministeriet en så høj realrente som 12 pct. Og ikke nok med det: når omkostningsbesparelserne også vedrører et nedsat energiforbrug, regner man med uændrede realpriser på energi. Jeg skal måske lige forklare det lidt nærmere. Når man regner med en høj realrente, betyder det, at man i praksis kommer til et mindre fradrag i støttegrundlaget. Det giver altså en større gevinst til virksomheden. Jeg vil godt have at vide af